

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 07/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 757

THÂM CHÍ ĐẾN NGƯỜI HỌC PHẬT PHẦN NHIỀU DỰA VÀO MÊ TÍN

Chúng ta đã là người học Phật, học giác ngộ, học chánh tri, chánh kiến nhưng phần nhiều lại rơi vào mê tín. **Phật là Giác mà không mê, Pháp là Chánh mà không tà, Tăng là Tịnh mà không nhiễm.** Chúng ta quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng cũng chính là quy y Giác – Chánh – Tịnh, vậy mà phần nhiều chỉ dựa vào mê tín. Cho nên Hòa Thượng nói: ***“Thậm chí đến người học Phật, phần nhiều dựa vào mê tín”***.

Chúng ta không tự lực, không phấn đấu từ nơi tự tâm mà chỉ dựa vào sự bảo hộ, che chở hoặc ỷ lại, nương nhờ vào đấng bề trên. Thông qua những chuyên đề này, chúng ta được nhắc đi nhắc lại để hiểu rõ hơn, thông suốt hơn, để có niềm tin mà làm. Nếu chúng ta không dựa vào giáo huấn của Phật Bồ Tát thì sẽ giống như người bồng bênh trôi nổi, mất đi điểm tựa, mất đi niềm tin. Trong Kinh gọi là ***“vô sở thối tàng”***, không có chỗ để nương về.

Sau khi dịch đĩa Hòa Thượng một thời gian thì tôi có niềm tin vững chắc. Tôi tin rằng mình làm việc gì cũng chắc chắn thành công, giống như Hòa Thượng nói: ***“Đến giờ phút này, tôi tâm nghĩ sự thành”***. Bởi vì tôi dốc hết sức làm, toàn tâm toàn lực làm, không mong cầu một chút gì riêng tư, thậm chí hi sinh những lợi dưỡng, những điều tốt đẹp của mình mà làm.

Chúng ta xem lại: Vì sao mình tâm nghĩ sự không thành? Chướng ngại chính từ ở nơi ta. Chắc chắn trong suy nghĩ của chúng ta là mong cầu cho bản thân, chắc chắn trong đó có tự tư tự lợi, không phải hoàn toàn như Phật Bồ Tát dạy ***“xả mình vì người”***. Tự tư tự lợi rất vi tế trong các hình thức, trạng thái khác nhau. Nếu không quán sát kỹ thì chúng ta không thể nhận ra. Cho nên người xưa nói: ***“Hành hữu bất đắc phản cầu chư kỳ”***. Làm việc gì không thông thì phải quay lại từ nơi chính mình, xem mình đã hoàn toàn ***“chí công vô tư”*** chưa, đã chân thật vì người khác chưa, hay chúng ta vì chính bản mình. Chướng ngại là ở nơi chính mình. Cái ta, cái của ta luôn hiện hữu, tồn tại.

Ngày trước tôi có những tập khí mà bây giờ nhớ lại thấy khiếp sợ. Tôi may mắn được tiếp nhận giáo dục tốt nên còn có chỗ quay đầu, còn có thể làm lại. Nếu không được tiếp nhận giáo dục của Hòa Thượng thì tôi không biết làm thế nào để quay đầu. Hòa Thượng nói: ***“Trong xã hội của chúng ta, từ xưa đến nay, giáo dục truyền thống của chúng ta là giáo dục của ba nhà Nho – Thích – Đạo, dạy luân thường đạo đức, hiếu, trung, nhân, nghĩa. Người xưa của chúng ta nương vào luân lý đạo đức, nương vào giáo học của ba nhà Nho – Thích – Đạo”***. Nho giáo dạy chuẩn mực làm người. Đạo giáo dạy đạo lý cảm ứng, nói một cách khác chính là dạy nhân quả. Giáo dục của Phật thì rất căn bản. Nhà Phật dạy nhân quả, dạy cách chuyển ác thành thiện, dạy

cách chuyển mê thành ngộ, cách chuyển phàm thành Thánh. Đó là tư tưởng của ba nhà Nho, Thích, Đạo. Việc này căn cứ vào lịch sử đã ghi chép và diễn biến quá trình đời sống của người xưa.

Hòa Thượng nói: *“Người hiện tại chỉ tin tưởng mê tín của khoa học. Người ngày nay chịu nhiều tai nạn nhưng họ không hiểu rằng đó là nguyên nhân của quả báo. Họ không biết nguyên nhân đến từ đâu. Họ cho rằng tất cả những thiên tai bão lũ đều là do hiệu ứng nhà kính. Sau khi khoa học phát triển thì máy bay, tàu thủy, ô tô, các phương tiện đã thải ra vô số chất thải cho nên các nhà khoa học nói rằng những chất thải đó hình thành nên rất nhiều sự bất thường của thiên nhiên. Họ hoàn toàn không nhắc đến khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của con người. Phật Pháp nói nhân duyên quả báo, khoa học thì chỉ nói đến duyên, không nói đến nhân. Không biết đến nhân, nên họ không biết cách để trị gốc. Phật Pháp nói những người cư trú trên địa cầu này đã đánh mất đi luân lý đạo đức, khởi tâm động niệm đều là tham, sân, si, mạn. Hành vi tạo tác đều là tổn người lợi mình. Đây chính là nhân duyên”.*

Trong mỗi chúng ta, ai cũng có những bí mật không dám cho người khác biết. Chúng ta đã từng làm rất nhiều nhân bất thiện như phạm trai, phá giới, hại người. Đó chính là những nhân tạo ra hoàn cảnh bất thường của chúng ta. Nhiều người như vậy thì kết thành thiên tai.

Tôi đọc trên báo nói về một sự loạn luân không thể tưởng tượng nổi. Ông ấy có nhiều vợ vì đã lấy cả chị, lấy cả những người con gái của mình. Đó là thâm cung bí sử được phơi bày. Còn biết bao nhiêu thâm cung bí sử không được phơi bày. Chúng ta phải phản tỉnh.

Chúng ta không thể trách hoàn cảnh, không thể trách thiên nhiên. Con người quá khắc nghiệt đối với thiên nhiên. Bồ Tát không tùy tiện dẫm lên cỏ non. Cây cỏ trồng trong công viên thì chúng ta không được dẫm lên mà phải đi vòng, nhưng cây cỏ mọc không có lẽ lối thì chúng phải chinh đốn lại, vẫn nhổ cỏ, xới đất như bình thường. Những cây cỏ đáng được sống thì chúng ta vẫn nên để nó được sống bình thường. Người ta tàn phá cả một cánh rừng, tàn phá rất nhiều những khu rừng to lớn để xây dựng cơ ngơi của họ. Có người từng phá rừng đã có hậu quả rất thảm nhưng họ không nhận ra. Có câu chuyện kể về một người từng phá rừng, người đó bị đụng xe, vô lăng đập vào ngực, bị dập phổi mà chết. Đây là câu chuyện do chính những người con của họ kể lại. Đó là cái quả do tàn phá thiên nhiên.

Con người không tuân thủ theo thường đạo. Thường đạo là đạo làm người, đối với thiên nhiên cũng có đạo của thiên nhiên, đối với quỷ thần cũng có chuẩn mực của quỷ thần. Tất cả đều có chuẩn mực. Đó là thường đạo. Người xưa nói: *“Nhân khí thường, tắc yêu hưng”*. Người không tuân thủ thường đạo thì sai phạm ngày càng nhiều. *“Yêu hưng”* không chỉ là yêu ma quỷ quái, mà còn là những việc làm sai trái. Con người vốn dĩ thuần tịnh, thuần thiện, thuần lương chất phác. Ngày nay sự thuần lương chất phác không còn nữa, tìm không ra.

Hòa Thượng nói: *“Tai nạn, động loạn triền miên trên thế giới là do ác niệm, ác tâm, ác hạnh”*. *“Ác hạnh”* là việc làm ác. Chúng ta thấy dục vọng của con người thật đáng sợ. Tất cả đều phải ở một chừng mực nào

đó, phải có một khoảng cách nhất định. Nếu không thì chúng ta sẽ bị tập khí sai khiến, không có cách nào cưỡng lại được.

Ngay trong cuộc đời này, chúng ta đã nghe đến những câu chuyện Thầy lấy trò, Cô lấy trò, Cha lấy con, thậm chí Mẹ lấy con. Còn những chuyện tình cảm vụng trộm ngày nay đã trở thành mốt. Vậy thì hoàn cảnh sống của chúng ta làm sao có thể tốt hơn được! Có một người Mẹ nhận nuôi một đứa con nuôi từ nhỏ. Sau khi hai vợ chồng họ ly dị thì người Mẹ đó lấy đứa con nuôi của mình. Báo chí ngày nay đăng những việc loạn luân mà chúng ta không thể tưởng tượng nổi. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng, phải kiểm soát khởi tâm động niệm của mình, nếu không chúng ta sẽ mất đi tự chủ, tạo ra nhiều ngang trái.

Hòa Thượng nói: **“Tai nạn, động loạn triền miên trên thế giới là do ác niệm, ác tâm, ác hạnh. Đây mới là nguyên nhân”**. Ngày nay rất ít người thực tiễn giáo dục Thánh Hiền. Một số rất ít người học Phật làm theo chánh pháp. Phần nhiều người ta đang mê tín. Nếu chúng ta không có một quá trình học tập lâu dài thì chúng ta không bằng lòng, không chấp nhận. Chúng ta đã khởi lên sự kháng khái, từ đó dè dặt hơn, cẩn trọng hơn trong khởi tâm động niệm, hành vi tạo tác của mình.

Mỗi chúng ta có nguy cơ 99.9% rơi vào tà kiến. Chỉ cần chúng ta tiếp nhận một luồng tư tưởng khác thì chúng ta sẽ bị xáo động ngay. Nhiều việc có thể làm cho chúng ta xao động. Gần đây, rất nhiều đồng tu không lo niệm Phật mà rủ nhau đi luyện tế bào gốc. Chuyển đổi tế bào phàm phu thành tế bào A Di Đà không tốt hơn sao? Họ lại đi chuyển đổi tế bào phàm phu thành tế bào phàm phu. Họ đã nhiều năm tu Tịnh Độ mà vẫn bị lôi kéo đi.

Hòa Thượng nói: “Phần nhiều đại đa số là mê tín”. Lời Phật dạy đã được thời gian, không gian chứng nghiệm nhưng họ không tin. Người chưa được chứng nghiệm thì họ lại tin theo.

Hòa Thượng nói: **“Bạn đi trên con đường của Phật Bồ Tát, chân thật tiếp nhận giáo huấn của Phật Đà. Bạn phải tiến thêm một bước nữa là lý giải, sau khi lý giải thì thực tiễn, biến thành hành vi đời sống của mình thì bạn mới chân thật có được thọ dụng”**. Ý của Ngài dạy là thật học, thật làm theo lời Phật thì mới chân thật đạt được lợi ích. Điều quan trọng nhất là phải đem giáo huấn của Phật biến thành hành vi, đời sống của mình. Học Phật không phải là chỉ dừng lại ở ý niệm, tâm niệm, mà phải biến thành hành vi. Người ta vẫn tham sân si, vẫn phạm trai phá giới mà nói là **“chỉ tu tâm là được”**. Tu kiểu như vậy thì gia đình động loạn, xã hội động loạn.

Bồ Tát có một pháp, đó là ngày đêm thường niệm thiện pháp, tư duy thiện pháp, không để một chút bất thiện nào xem tạp. Chúng ta phải nhớ rằng: Chúng ta là những người mới học. Tập khí của chúng ta mới chỉ là yếu đi một chút, hoặc được che đậy đi chứ chưa mất hẳn, cho nên tập khí sẵn sàng được khơi dậy, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

Hòa Thượng nói: **“Chân thật thực tiễn giáo huấn của Phật Đà thì bạn mới chân thật có được thọ dụng, mới hóa giải được tai nạn. Thiên tai nhân họa cũng có thể hóa giải. Nếu bạn hiểu nhưng không thực tiễn thì bạn biết được nhân tố của tai nạn nhưng cũng không có cách gì hóa giải được”**. Ví dụ, tình hình dịch bệnh

hiện nay rất phức tạp nhưng người ta vẫn xem thường. Nhiều người đi chơi không đeo khẩu trang, họ tập trung đông người, ăn uống chè chén không tuân thủ quy định của quốc gia. Quốc gia yêu cầu phải tuyệt đối tuân thủ 5K nhưng họ chỉ đối phó. Thậm chí người học Phật cũng vi phạm quy định quốc gia, họ chỉ đối phó chứ không tuân thủ.

Không chuyển đổi từ nội tâm thì làm sao chuyển đổi được hoàn cảnh. Muốn chuyển đổi được hoàn cảnh thì phải chuyển đổi từ nội tâm. Phật dạy: “**Cảnh tùy tâm chuyển**”. Tâm chuyển thì hoàn cảnh sẽ chuyển. Giáo dục của Thánh Hiền, giáo dục của Phật Bồ Tát là giáo dục luân thường, giáo dục đạo đức, giáo dục hiếu đạo, giáo dục nhân ái, giáo dục lễ nghĩa. Con người ngày nay bài bác, xem thường, Cha không ra Cha, trò không ra trò, Thầy không ra Thầy, bạn bè không ra bạn bè. Từ đó cảnh luân thường diễn ra nhan nhản. Những tập khí xấu ác tiềm tàng trong chúng ta, chỉ cần có cơ hội là bộc phát.

Chúng ta tu hành thì phải kiểm soát ngay từ khởi tâm động niệm của mình. Hòa Thượng nói: “**Người trên địa cầu này đánh mất luân thường đạo đức, khởi tâm động niệm đều là tham sân si mạn. Hành vi tạo tác đều là tổn người lợi mình. Đây chính là nguyên nhân hình thành nên hoàn cảnh xấu ác của chúng ta**”. Mỗi chúng ta đều có đầy đủ những thứ này. Chúng ta nói người này bất tuân, người kia phản nghịch. Thật ra chính chúng ta bất tuân, chính chúng ta phản nghịch. Đã tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát mà không làm theo, đó chính là bất tuân, phản nghịch.

Tổ Sư Ấn Quang dạy: “**Xem tất cả chúng sinh là Phật Bồ Tát, chỉ mình ta là phàm phu ít tu, phước mỏng, nghiệp dày**”. Chúng ta phải thấy được như vậy để cố gắng nỗ lực phấn đấu. Nếu nghĩ chúng ta nghĩ mình làm đã khá rồi, đã tốt lắm rồi, vậy thì chẳng những không tiến bộ mà còn lui sụt. Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc nhở, đánh thức chúng ta. Ngài nói: “**Thậm chí người niệm Phật đa phần là mê tín, hành động việc làm đều đang dựa vào mê tín. Phải chân thật thực tiễn giáo huấn của Phật Đà thì bạn mới hóa giải được tai nạn, thiên tai nhân họa cũng được hóa giải. Tất cả đều phải từ nỗ lực của chính mình**”.

Bài học hôm nay nhắc thức chúng ta: Khởi tâm động niệm của người học Phật có đúng lời Phật dạy không? Nếu không đúng thì nguyên nhân dịch bệnh, thiên tai, bão lũ đều có phần của chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!